

Omkamp for fastlegane?

«Legestanden har fått popularitetsmålt sin innsats. Det aukar sjølkjensla hos noen og får andre til å snu stetoskopet og undras: Kva gale har eg gjort sia folk ikkje vil inngå eit fast forhold til meg? Det vi andre oppdager meir og meir, er at fotballjournalistikken spreier seg til nye fagfelt. Av det følgjer at legane burde få sjansen til omkamp og ny måling, slik at dei kan utfordre folkemeininga ein gong til».

Ola Jonsmoen, spaltist i *Arbeidets Rett*

Vellykket turné

«– Har du hørt at vi har fått tvillinger? Yngvar Numme flirer henrykt. Jo, på en turné i Ålesund lo en gravid kvinne så voldsomt at vannet gikk. Før forestillingen var over, hadde hun født tvillinger. Bedre kritikk kan vel ingen underholdningsgjeng få».

Tønsberg Blad om Dizzie Tunes, som slutter å opptre etter 42 år

Ikke bare grenseløst upraktiske leger

«Han jobber for organisasjonen Leger uten grenser, men uten å være lege.

–Vi trenger praktiske og jordnære folk også, sier Petter Axel Buer.»

Indre Smaalenenes Avis

Beklagelig kvalitetsforbedring

«– Det nytter ikke å overbevise en jury med bilder av dette, sukker Gewurtz, og viser frem en støtfanger som er nær plettfri, til tross for at han ble påkjørt samme dag.

–Kvaliteten på støtfangerne er blitt så mye bedre, klager han. Småsaker som dette gir ham lumpne 13 000 kroner i fortjeneste, 300 000 på det meste. Men en dag kommer gullfuglen».

Dagens Næringsliv følger den amerikanske personskadeadvokaten Erwin Gewurtz

Ikkje heilt slått ut

«Lungane fusker, men kjeften går. To sju delar av Ål formannskap er innlagt på Hallingdal sjukestugu, utslått av lungebetennelse.»

Hallingdølen

Stolt psykopat

«Jeg har klart å leve av å være psykopat i 20 år og er stolt av det.»

Herodes Falsk (Kim Jensen), artist, til *Dagsavisen*

Lidelseshumor

«– Alkoholisme og nerveproblemer er ganske alvorlige ting. Er det ingenting Thomas Giertsen ikke kan spøke med?

– Nei. Jeg synes det er helt greit å sparke noen som ligger nede, bare det gjøres med varme. I dette tilfellet er det ikke lidelsen jeg spøker med, men det at man på død og liv skal frem med den.»

Thomas Giertsen, ståoppkomiker, til *Tønsberg Blad*

Humoristiske opplevelser fra legelivet publiseres anonymt, men sendes inn med navn og adresse. Rett til å redigere historiene forbeholdes.

Adresse: *HumorRedaktøren, Tidsskrift for Den norske lægeforening, Postboks 1152 Sentrum, 0107 Oslo. Telefaks 23 01 52 90. E-post: stein.tyrdal@ullevaal.no*

«En gentleman fornærmer ingen uten at han mener det.» lyder et sitat av ...

En avgått professor uttalte en gang at motsetninger og gjerne uvennskap forekom oftere blant leger i gamle dager. Man likte rett og slett å fornærme hverandre og hva kunne ramme sterkere enn den gode historie. Practical jokes er ofte utgangspunkt for gode historier, men de kan ha sin pris:

Aldri mer 1. april

For over 30 år siden var jeg studentvikarasistentlege ved et psykiatrisk fylkessykehus på Østlandet. Avstanden til fylkets yttergrenser opplevdes som store (kolleger nordpå får ha meg unnskyldt) og kommunikasjonen med primærhelsetjenesten var ikke

alltid optimal, bl.a. hadde noen primærleger den vane å sende akuttpsykiatriske pasienter først og ringe senere for å meddele at pasienten var underveis: «Hva – hallo – linjen er så dårlig. Jeg kan ikke høre hva... hallo...» (summetone). Så var det å møte opp på jernbanestasjonen like ved og motta pasient og lensmannsbetjent.

Denne praksis falt overlegen særlig tungt for brystet. Hans psykiatriske innsikt var omsonst i de tirader som fløt hver gang han måtte sende en bil og en assistentlege til jernbanestasjonen. 1. april slo kreative juniordoktorer seg sammen og ringte sykehuset fra kiosken. Vi utgav oss for å være en notorisk primærkollega i dalstroka innafør: «Pasient XY var underveis og ventet til jernbanestasjonen kl 1308. Om vi kunne hente...» Beskjeden ble gitt nevnte overlege. Det var da saken tok en uventet vending. Overlegen hev seg på telefonen, fikk den angitte, men akk så uskyldige og intetanende allmennelege på tråden og skjelte ham ut i fargerike vendinger som tilkjennegav hellig vrede og endte med beskjed

om at den privatpraktiserende like gjerne nå som senere kunne forberede seg på å møte sin skaper. Støynivået gjorde det mulig å overhøre samtalen. Vi skyldige listet oss vekk og nevnte ikke saken med ett ord.

Jeg liker å tro at vi senere innrømmet vår brøde, men sikker er jeg ikke. Jeg har i hvert fall tenkt meg om hver gang jeg har vært inne på tanken å bruke rutinene i helsevesenet som grunnlag for en aprilspøk.

– J

Det hører med til ritualet å si «aprilsnarr» når offeret har gått på limpinnen. Det vil også forebygge 30 års dårlig samvittighet.

Ha en renset samvittighet og tilgi gjerne, selv om du ikke har noen å tilgi.

– *Stein Tyrdal, HumorRedaktør*